సుప్రీం కోర్టు రిపోర్టులు

వి.ఎం సయ్యద్ మొహమ్మద్ మరియు కంపెనీ

వర్సెస్

ఆంధ్ర రాష్ట్రం

(జోడించిన అప్పీలుతో)

[మెహర్ చంద్ మహాజన్, ప్రధాన న్యాయమూర్తి, ముఖర్జీ,

ఎస్. ఆర్. దాస్, వివియన్ బోస్ మరియు

గులాం హసన్, న్యాయమూర్తులు]

1954
మా ర్చి
11

భారత రాజ్యాంగం, ఆర్టికల్ 14- భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935, ఏడవ షెడ్యూల్ - మద్రాస్ జాబితా II లో 48 వ నమోదు -సాధారణ అమ్మకపు పన్ను చట్టం (IX/1939)-అధికారాతీతమై ఉంటే - రాజ్యాంగం లేదా భారత ప్రభుత్వ చట్టం , 1935-నియమము 16 (5) చట్టం-అధికారాతీతము కింద రూపొందించబడింది విభాగం 5 (VI) యొక్క చట్టం.

అందించినది, మద్రాస్ సాధారణ అమ్మకపు పన్ను చట్టం (IX/1939), ఇది భారత ప్రభుత్వ చట్టం 1935 ప్రకారం అతి వైరుధ్యం కాదు ఏడవ షెడ్యూల్‌లోని జాబితా II లో నమోదు 48 భారత ప్రభుత్వ చట్టం 1935, ఒక చట్టాన్ని కవర్ చేసేంత విస్తృతమైనది వస్తువులను కొనుగోలు చేసే వారిపై అలాగే వాటి విక్రేతపై పన్ను విధించడం.

అందించినది, సూచించడానికి ఏమీ లేనందున ఇతర వస్తువుల కొనుగోలుదారులు కూడా ఇదే విధంగా ఉన్నారు , ప్రస్తుత కేసు సందర్భాలలో హైడ్‌లు మరియు చర్మాలు కొనుగోలు చేసినందున రాజ్యాంగంలోని 14 ఆర్టికల్ కింద చట్టం చెల్లదు అనేది కాదు , కారణం నిర్దిష్ట కొనుగోలుదారుపై పన్ను విధించడం కోసం చట్టం కొన్ని ప్రత్యేకించబడిన వస్తువులు మాత్రమే , కాని ఇతర వస్తువుల కొనుగోలుదారులను వదిలివేస్తాయి.

ఆర్టికల్ 14 వర్గీకరణను నిషేధించదు. అటువంటి వర్గీకరణ అందించిన శాసన ప్రయోజనాల ఆధారంగా సహేతుకమైన సంబంధాన్ని కలిగి ఉన్న కొన్ని భేదాలపై చట్టం యొక్క విషయం మరియు ప్రయోజనం అనేది ప్రశ్న.

చట్టం కింద రూపొందించిన నియమం 16 (5), చట్టం యొక్క నిబంధనలు 5 (vi) కు విరుద్ధంగా ఉంది. కానీ ఈ ఉప-నియమం విడదీయదగినది మరియు నియమాల చెల్లుబాటును ప్రభావితం చేయదు, ఇది లేకపోతే చట్టం పరిధిలో ఉండవచ్చు.

చిరంజిత్ లాల్ చౌదరి వర్సెస్ ది యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా ([1950] ఎస్ సి ఆర్ 869)పై ఆధారపడింది.

సివిల్ అప్పీలేట్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నంబరులు187 మరియు 188/1953

రిట్ దరఖాస్తులు నం. 21 మరియు 41/1952 లో మద్రాసులోని ఉత్తమ న్యాయస్థానం అధికార పరిధి, ఆగస్టు 29 న తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 132 కింద అప్పీలు.

అప్పీలుదారు కోసం *కెవి వెంకటసుబ్రమణ్య అయ్యర్* (*ఎ ఎన్ రంగస్వామి* మరియు *ఎస్ కె అయ్యంగార్*, అతనితో)

ప్రతివాది తరపున *ఎం. శేషాచలపతి.*

వి.కె.టి చారి, మద్రాసు అడ్వకేట్-జనరల్ (*వి.వి. రాఘవన్*, అతనితో పాటు) జోక్యం చేసుకున్న వ్యక్తి (మద్రాస్ రాష్ట్రం).

మధ్యవర్తిగా (ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ రాష్ట్రం) *టి ఆర్ బాలకృష్ణ అయ్యర్* మరియు *సర్దార్ బహదూర్.*

నిట్టూరు శ్రీనివాసరావు, మైసూర్ అడ్వకేట్ జనరల్ (*పోరస్ ఎ. మెహతా,* అతనితో పాటు) జోక్యం చేసుకున్న వ్యక్తి (మైసూర్ రాష్ట్రం).

లాల్ నారాయణ్ సిన్హా (బి.కె.పి సిన్హా, అతనితో) జోక్యం చేసుకున్న వ్యక్తి (బీహార్ రాష్ట్రం).

1954, మార్చి 11. న్యాయస్థానం తీర్పును అందించినవారు

దాస్, న్యాయమూర్తి.- ఈ రెండు అప్పీళ్లు చెల్లుబాటును ప్రశ్నిస్తూ ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం మద్రాస్‌లోని ఉన్నత న్యాయస్థానంలో దాఖలు చేసిన రిట్ దరఖాస్తులు నం. 21 మరియు 41/1952 నుండి ఉత్పన్నమయ్యాయి. మద్రాస్ సాధారణ అమ్మకపు పన్ను చట్టం (IX/1939) మరియు ఆ చట్టం కింద రూపొందించబడిన టర్నోవర్ మరియు అంచనా నియమాలు.

దరఖాస్తుదారులు ఇప్పుడు కొత్తగా ఏర్పడిన ఆంధ్ర రాష్ట్రంలో భాగమైన పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా ఏలూరులో వ్యాపారం చేస్తున్న చర్మకారులు. వారు టాన్ చేయని చర్మాలు మరియు తోలులను పెద్ద మొత్తంలో కొనుగోళ్లు చేస్తారు మరియు వాటిని చర్మశుద్ధి కర్మాగారాల్లో టాన్ చేసిన తర్వాత వారు టాన్ చేసిన చర్మాలను మరియు తోలులను ఎగుమతి చేస్తారు లేదా స్థానిక కొనుగోలుదారులకు విక్రయిస్తారు. ఉత్తమ న్యాయస్థానంలో అప్పీలుదారులు ఈ క్రింది కారణాలపై చట్టం మరియు నిబంధనలను వ్యతిరేకించారు:-

(ఎ) కొనుగోలుదారులపై పన్ను విధించే చట్టాన్ని రూపొందించడానికి 1935 నాటి భారత ప్రభుత్వ చట్టం ప్రకారం ప్రాంతీయ శాసనసభకు అధికారం లేదు;

(బి) అమ్మకాలపై పన్ను చెల్లించాల్సిన బాధ్యత కొనుగోలుదారుపై చట్టం ద్వారా కాకుండా నిబంధనల ద్వారా వేయబడుతుంది. ఇది రాజ్యాంగ విరుద్ధమైన ప్రతినిధి బృందం శాసనసభ్యులు దాని విధులను కార్యనిర్వాహక వర్గానికి మరియు విధింపు ప్రకారం పన్ను చట్ట విరుద్ధం;

(సి) రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 ప్రకారం చట్టం చెల్లదు, ఎందుకంటే ఇది కొన్ని ట్రేడ్‌లలో పన్నుల కొనుగోలుదారుల కోసం ప్రత్యేకించబడింది మరియు వివక్షాపూరితమైనది; మరియు

(డి) చట్టం కింద రూపొందించబడిన నియమాలు చట్టంలో రూపొందించబడిన నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ఉన్నాయి మరియు అవి చెల్లవు.

అంశం (డి) కింద మినహాయించి పైన పేర్కొన్న ప్రతి కారణాలను ఉన్నత న్యాయస్థానం తిరస్కరించింది. ఇది చట్టంలోని విభాగం 5 (vi) కి వ్యతిరేకంగా ఉల్లంఘించినట్లు మరియు వారి దరఖాస్తులను తోసిపుచ్చిన నియమం 16(5) అధికారాతీతములని పేర్కొంది. అందువల్ల ఈ న్యాయస్థానంకు అప్పీలు చేయడానికి ఇది సరైన దావా అని ఉత్తమ న్యాయస్థానం మంజూరు చేసిన సర్టిఫికేట్ కింద అప్పీలుదారులు చేసిన ప్రస్తుత అప్పీల్‌లు.

ఈ అప్పీళ్లకు మద్దతుగా విజ్ఞులైన న్యాయవాది అంశం (బి) కింద అభ్యంతరాన్ని నొక్కచెప్పలేదు కానీ మిగిలిన అభ్యంతర కారణాలపై పట్టుబట్టారు. మా అభిప్రాయం ప్రకారం , ఆ కారణాలపై ఉన్నత న్యాయస్థానం తీసుకున్న నిర్ణయాలు బాగా స్థిరపడినవి మరియు సరైనవి. లెజిస్లేటివ్ యోగ్యత గురించిన ప్రశ్నపై విజ్ఞులైన న్యాయవాది భారత రాజ్యాంగంలోని ఏడవ షెడ్యూల్‌లోని జాబితా II లోని ప్రవేశ 54 కి మా దృష్టిని ఆకర్షించారు మరియు ఈ ప్రవేశం ఏడవ షెడ్యూల్‌లోని జాబితా II లోని ప్రవేశం 48 ని స్పష్టంగా సూచించిందని వాదించారు. భారతదేశ చట్టం 1935; ఆ చట్టం కింద ఆమోదించబడింది , దాని పరిధిలో చాలా సున్నితమైనది మరియు వస్తువుల కొనుగోలుపై పన్నులకు సంబంధించి ఒక చట్టాన్ని రూపొందించడంలో అధికారంగా

చదవడం సాధ్యం కాదు. రాజ్యాంగంలోని ఏడవ షెడ్యూల్‌లోని జాబితా II లోని ఎంట్రీ 54 లో వ్యక్తీకరించబడిన రాజ్యాంగ సభ ఉద్దేశ్యం పూర్తిగా భిన్నమైన బ్రిటిష్ పార్లమెంటు సంస్థ ఉద్దేశాన్ని నిర్ధారించడానికి మార్గదర్శిగా, అవి, భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 కి ఏడవ షెడ్యూల్‌లోని జాబితా II లోని ఎంట్రీ 48 ని అమలు చేయడంలో ఉండదు. ఇంకా, ఏడవ షెడ్యూల్‌లోని జాబితా II లోని 48 ని భారత ప్రభుత్వ చట్టంలో సరైన రీతిలో నమోదు చేయాలని మేము ఉన్నత న్యాయస్థానంను అంగీకరిస్తున్నాము. నిర్మాణం, వస్తువుల కొనుగోలుదారుపై కూడా పన్ను విధించే చట్టాన్ని కవర్ చేసేంత విశాలమైనది మరియు రాజ్యాంగంలోని ఏడవ షెడ్యూల్‌లోని జాబితా II లోని నమోదు 54 లోని రాజ్యాంగ సభ సంబంధిత నమోదు 48 యొక్క ఈ ఉదారవాద నిర్మాణాన్ని అంగీకరించింది మరియు స్పష్టమైన భాషలో వ్యక్తీకరించ బడింది , ఆ సంబంధిత నమోదులో ఏమిటి అనేది అంతర్లీనంగా ఉంది.

రాజ్యాంగంలోని 14వ ఆర్టికల్‌పై విజ్ఞులైన న్యాయవాది కోరిన తదుపరి అంశం స్థాపించబడింది. అప్పీలుదారుల మనోవేదన ఏమిటంటే , నిర్దిష్ట నిర్దేశిత వస్తువుల కొనుగోలుదారులపై మాత్రమే పన్ను విధించడం కోసం నిర్బంధించబడిన చట్టం ఏకాకిగా ఉంటుంది , కానీ అన్ని ఇతర వస్తువుల కొనుగోలు దారులను వదిలి వేస్తుంది. రాజ్యాంగంలోని సమాన రక్షణ నిబంధనకు సంబంధించిన సూత్రం ***చిరంజిత్‌లాల్ చౌదరి వర్సెస్ ది యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా*** ([1] *[1950] ఎస్ సి ఆర్ 869)* లో పరిష్కరించబడింది మరియు వివరించబడింది మరియు అనేక తదుపరి కేసులను పునరుద్ఘాటించాల్సిన అవసరం లేదు. ఒకే చట్టాన్ని వ్యక్తులందరికీ వర్తింపజేయాలని చట్టాలకు అవసరం లేదు. ఆర్టికల్ 14, శాసన ప్రయోజనాల కోసం వర్గీకరణను నిషేధించదని చెప్పబడింది , అటువంటి వర్గీకరణ చట్టం యొక్క విషయం మరియు ఉద్దేశ్యంతో సహేతుకమైన సంబంధాన్ని కలిగి ఉన్న కొన్ని భేదాలపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ***చిరంజిత్‌లాల్ చౌదరి*** కేసును నిర్ణయించిన ధర్మాసనంలోని పెద్దబాగం సూచించినట్లుగా , శాసన వర్గీకరణ యొక్క చెల్లుబాటుకు అనుకూలంగా బలమైన ఊహ ఉంది మరియు దానిని సవాలు చేసే వారికి అదే విధమైన పరిస్థితులలో వివిధ వ్యక్తుల మధ్య చట్టం ఏకపక్షంగా వివక్ష చూపుతుందని ఆరోపించడం మరియు అన్ని సందేహాలకు అతీతంగా నిరూపించడం రాజ్యాంగ విరుద్ధం. ఇతర వస్తువులను కొనుగోలు చేసేవారు చర్మాలు మరియు తొక్కలను కొనుగోలు చేసిన వారి వలెనే ఉంటారని సూచించడానికి మన ముందు రికార్డులో ఎటువంటి మెటీరియల్ లేదు. ***చిరంజిత్‌లాల్ చౌదరి కేసు*** *([1950] SCR 869)*లోని మెజారిటీ నిర్ణయం మన ముందున్న కేసుకు స్పష్టంగా వర్తిస్తుంది మరియు 'చేయండి' అనే మెజారిటీ నిర్ణయం ప్రకారం, వారిపై ఉన్న రుజువు యొక్క భారాన్ని మా ముందు ఉన్న అప్పీలుదారులు విడుదల చేయలేదనే వైఖరి నుండి బయటపడటం లేదు.

చివరగా, చట్టంలోని విభాగం 5 (vi) లోని నిబంధనలకు 16(5) స్పష్టంగా విరుద్ధంగా ఉందని విజ్ఞులైన న్యాయవాది కోరారు. ఈ ఉప-నిబంధనను ఉన్నత న్యాయస్థానం అధికారాతీతములుగా

పరిగణించింది మరియు నిజానికి , మద్రాస్‌లోని విజ్ఞత కలిగిన అడ్వకేట్ -జనరల్ ఉన్నత న్యాయస్థానంలో మునుపటిలాగా, నియమం 16 (5), 5(vi) విభాగానికి విరుద్ధమని మేము వివాదం చేయలేదు. అయితే, ఆ ఉప-నిబంధన, లైసెన్స్ లేని డీలర్‌లను మాత్రమే ప్రభావితం చేస్తుంది మరియు అనుమతి పొందిన లైసెన్స్ ఉన్న డీలర్‌లుగా ఉన్న అప్పీలుదారులు ఆ ఉప-నిబంధన ద్వారా ప్రభావితం కాదు. ఇంకా, అప్పీలుదారులు ఎవరైనా ముందుగా కొనుగోలు చేసినవారు ఇంతకు ముందు చెల్లించిన పన్నుకు సంబంధించి చర్మాలు లేదా తొక్కల కొనుగోలుపై ఏదైనా పన్ను చెల్లించాలని పిలవబడడం మా ముందు సూచించ బడలేదు. ఆ ఉప-నియమం స్పష్టంగా విడదీయ దగినది మరియు చట్టం యొక్క పరిధిలో ఉండే నియమాల చెల్లుబాటును ప్రభావితం చేయదు. నిబంధనలలో ఏ ఇతర బలహీనతపై మా దృష్టిని ఆకర్షించలేదు.

ముందుగా చెప్పబడిన ఈ అప్పీళ్లలో ఎటువంటి మెటీరియల్ లేదు , అందువల్ల, ఖర్చులతో పాటు వాటిని తీసివేయాలి.

అప్పీళ్లు కొట్టివేయబడ్డాయి.

ప్రతివాదికి మరియు జోక్యం చేసుకునేవారికి ఏజెంట్ , మద్రాస్, మైసూర్ మరియు బీహార్ రాష్ట్రాలు: *ఆర్ హెచ్ ధేబార్.*